

מסורת הש"ס

(א) כלים פט"ו מ"א,
(ב) [עירובין קד.], ג) [נ"ל
מותר], ד) [וע"ש צפסחים
מוס' ד"ה עולי רגלים],

הגהות הב"ח

(6) גב' נוקרין ריחם
 ממועד משום רבינו אמרן
 (אפילו) כ"ח ו"ב ג"פ
 ל"ג ליה. עוד מ"ב וגדלה
 לדברי רבינו ר' ישי
 פ' לרבי הוואל קד' על ע"א
 אפרש"י רבינו ר"ש
 הארומי על זה: (3) רש"י
 ד"ה ללכתא מ"י דרנר
 לתחוב זה: (א) ד"ה
 מעמידין מ"י מקום שפיט
 קדיירה אחת כיה מקום
 שפיט שמי קדיירות. מ"ב
 כ"ה גרס' פ' כיה:
 (ד) תנש' ד"ה מ"י ר"י מ"י
 שאן זה נגן גמור אבל
 בבין בחיליה אמרן
 וזהו החסור נגוש:

גליון הש"ס

מתני' מעמידין תנור
וכירים וריחים כל"ל:

**הגהות מהר"ב
רנשבורג**

א [רש"י [סוף] ד"ה
(מכבשין בגמ' מפרש)
[מעמידין]. "צ ע' נדה כו
ע"צ בתוס' ד"ה בפלוגתא
וכו' ועיין ודו"ק:

רבינו חננאל

ודרכלוהו אצ"פ שמצויות
 שכשבו שחזרו לארץ וזמן,
 אמר כי יהיה חלום ר' יוחנן,
 בנות ישראל השנינו
 לפתור ולקח הגענו, עניות
 שפדולת אותן כסי,
 עשירות כסלות, בנות
 מלכים חלום חמור ארץ
 סטכת, איכא דאמרי שמן
 זית שלה הביא שיליש.
 חתא אפיקתן נבין ארץ
 חלל הביא שיליש כס
 אותו שמשיי את השעיר
 ומעדן את הבשר, ההדיוט
 תופר כדרכו. בלחמוד ארץ
 חלל מפורש שיליש
 כהנא והנחנו וכו', דבי ד'
 ינא אמר, כדרכו מלל
 חתא המטח כחלום אמר
 אחת. ר' יוחנן א' כדרכו
 אפי' חלל חתא, מלכית,
 מפסע כלומר חילול.
 חתא מסייע לר' יוחנן,
 הרעצנים מלכית במועד,
 אף יחמר חתא דאדא חתא
 אורחיה כס. ר' חא
 אומנותו, אל מפסע ר'
 יוסי ר' חנניא אמר
 ממוגות את האמירות

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן י.

סופר כדרכו. בחולו של מועד: **היכי דמי הדיוט**. שאניו אומן
שמופר כדרכו: **מלא מחט צבא אחת**. שאניו יכול ללקוח יומי
התפירה של חלוק כדי לתפור כשהוא סופר מוחב תמיכות הרצה
כמלא אורך המחת ואח"כ מושכה און הצבד ונמלאו תפירות הרצה
במלאה אחת ויהי עשה און

ההדיוט תופר כדרכו: היכי דמי הדיוט אמר רבי ינאי כל שאינו יכול להוציא מלא מחט בבת אחת רבי יוסי בר חנינא אמר כל שאינו יכול לכזין אימרא בחפת חלוקו: והואמון מכליב: מאי מכליב רבי יוחנן אמר מפסיע רבה בר שמואל אמר שיני כלבתא: מסרגין את המטות: מאי מסרגין ומאי ממתחין כי אתא רב דימי אמר פליגי בה ר' חייא בר אבא ור' אסי ותרוייהו משמיה דחזקיה ור' יוחנן חד אמר מסרגין שתי וערב וממתחין שתי בלא ערב וחד אמר מסרגין שתי בלא ערב וממתחין שאם היה רפוי ממתחו איני והא תני רב תחליפא בר שאול ושון שאין מפשילין חבלים לכתחלה בשלמא למאן דאמר מסרגין שתי וערב וממתחין שתי בלא ערב היינו דקתני רב תחליפא בר שאול * ושון שאין מפשילין חבלים לכתחלה אלא למאן דאמר מסרגין שתי בלא ערב ממתחין שאם היה רפוי היה לכתחלה מיבעיא קשיא א"ל רב נחמן בר יצחק לרבי חייא בר אבין מי איכא למאן דאמר מסרגין שתי בלא ערב והתנן * רבי מאיר אומר המטה משיסרוג בה שלשה בתים אלא כי אתא רבין אמר במסרגין כולו עלמא לא פליגי דשתי וערב אלא כי פליגי בממתחין מר סבר ממתחין שתי בלא ערב ומר סבר שאם היה רפוי ממתחו מיתיבי מסרגין את המטה ואין צריך לומר שממתחין דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר ממתחין אבל לא מסרגין וי"א אין ממתחין כל עיקר בשלמא למאן דאמר ממתחין שתי בלא ערב היינו דאיתו יש אומרים לאיפלוגי אלא למאן דאמר שאם היה רפוי ממתחו ליש אומרים ממתחו גמיו לא אין כיון דאפשר לממלייה במאני לא טרחינן: **מתני'** * מעמידין תנור וכירים וריחים במועד ר' יהודה אומר אין מכבשין את הריחים בתחילה: **גמ'** מאי מכבשין רב יהודה אמר מנקר ריחאי רב יחיאל אמר בת עינא מיתיבי מעמידין תנור וכירים במועד ובלבד שלא יגמור מלאכתו דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים אף יגמור רבי יהודה אומר משמו מעמידין את החדשה וימכבשין את הישנה ויש אומרים אין מכבשין כל עיקר בשלמא למאן דאמר מכבשין מנקר ריחאי היינו דמשכחת לה בישנה אלא למאן דאמר בת עינא ישנה בת עינא למה לך כגז דקא בעי לארווחי טפי פורתא רב

התהדיוט תופר בדרכו. נראה דוקא לעורך המועד אצל צחנס
למה ימירו אפילו על ידי שינוי מיהו לא איירי בדבר
ההאבד דהיכא דליכא דבר האבד קיימא לן כר' יוסי דאין מזריך שינוי
עד צבצב האבד והיכא דצבגדיו או מנעליו מקורעין ואם יניח אותם
שז' לאחר מועד יתקבלו ראיתי רבותי
אין מקילין כלל להחיר אפילו על
ידי נכרי כדאמרין לקמן (דף יב.)
כל שאינו עושה אינו אומר לנכרי
ועושה ושמה לא היו חושבים אותו
דבר האבד או שמה אין כל דבר
האבד מוצק בלא שינוי דבפ' מקום
שנהגו (פסחים דף נה.) משמע דוקא
עולי גללים מתקנין מנעלים במועד (י)
במסרגין כלי ערמא לא פליגי
רשתי וערב. תימה

היאך מותר לעשות מלאכה כי האי
בלא שנינו: **ממתוחי** נמי **א**.
בלאו הכי נמי נראה דמצי לאקשוני
הכי קאמר ר' יוסי שאם היה רפוי
ממתחו אצל לא מסרגין שמי וערב
הא אפילו בשמי בלא ערב אסור:
ביון **דאפשר** **למלוי** במאני. שמע
דאין מותר ללבוש לנצח המועד:
הגר **ב**י **יהודה** **אומר** **אין** **מבבשין**
את **הריחים** **בתחילת**.

ובחדשה קאמר דהא בגמרא ממיר
ישנה ואין נראה לומר דבגמ' דממיר
ישנה משום ר' אליעזר קאמר והא
משמיה דרדיה כי למה נדחוק לעשות
מחלוקת חנם ועוד דלכתחילה משמע
ודשה וא"ל תאמר כבזש מאן דכר
שמיה וז"ל תנא קמא אמר מעמידין
ובחדשה קאמר ומשמע אפילו כבזש
ור' יהודה אוסר כבזש ואית דגרים
ר' יהודה אומר מכבשין את הריחים
ולא גרס לכתחילה והיא היא אבל
עתה קשיא יותר כבזש מאן דכר
שמיה תנא קמא נמי שרי יא לומר
דת"ק שרי העמדה בעלמא שזין זה
בנין גמור (ו) והיא דלכר כבזש אין זה
חדשה בין בישנה ור' יהודה שרי
כבזש בישנה וגירסא ראשונה נראה
לרבי ומעמידין נראה דוקא העמדה
דמור אין זה בנין בתחילה אלא הוא
עשוי כבר אבל אינו מחובר בקרקע
וצריך לחברו ולטפלו בארץ כדמפרש
בפרק כל הכלני (שבת קד קה) אי
נמי כי הוציא דפ' המציא כד' (ו) אין
(פיה לה) הרי תנור דבי"ט אין סבין
אותו ואין טשין אותו במטלית וכו'
הכא במועד שרי ולקמן בשמעתין
נמי קאמר ושזין שאין גודלים תנור
בתחילה ובירושלמי תני ר' חלפתא
ובלצד שלא יגלחנו בתחילה ופירש
בתוספ' דלא ידע מאי גילוח וז"ל
דגרמין שלא ידעלו: **סוף שרובב**
ע"י. פ' בתוספת לזו"ך המועד
משמע שאסור לרכוש בחנם:

למישקל
א בחולא דמועדא אמר מאן
עדא סבר לה כיש אומרים
רבי מאיר אמר אפילו סוס
ישול צפרנים בחולו של מועד
אבל
הכי הוה ליה נערה ולא מני אביל:
אבל

עין משפט
נר מצוה

פח א טוש"ע א"ח ס'
תקמא סעיף 3:
פח ב מ"י פ"ח מהלכות
י"ט הלכה יג טוש"ע
שס ס' תקמ סעיף ז:
פצ ג ד מ"י שס טור ש"ע
שס סעיף ח:
פצ ה מ"י שס הלכה טו
טוש"ע שס ס' תקלו
סעיף א:

דבינו חננאל (המשך)

[illegible]

א) לפנינו צירושלמי איתא כל
שהוא מזווג את האמריית זהו
הדיוט ופשוט דטס"ה וז"ל
כג' רבינו ז"ל.